

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **M. P**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 9 lutego 2016 r.,

zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 3 grudnia 2015 r., sygn. akt IX Ka [...],

w przedmiocie odmowy przywrócenia skazanemu terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 17 listopada 2015 r., sygn. akt IX Ka [...] z uzasadnieniem

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Wydanym w dniu 3 grudnia 2015 r. postanowieniem, Sąd Okręgowy, po rozpoznaniu wniosku M. P – jak przyjął ten Sąd - o „przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 17 listopada 2015 roku”, wniosku tego nie uwzględnił. Z treści uzasadnienia tegoż postanowienia wynika wyraźnie, że przedmiotem rozpoznania był jednak wniosek skazanego o przywrócenie mu terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wskazanego wyroku Sądu Okręgowego.

Na postanowienie to zażalenie w terminie złożył M. P.. We wniesionym środku odwoławczym zakwestionował je w całości, podnosząc, że uzasadnienie to jest mu potrzebne celem wniesienia kasacji, a następnie wniosku o wznowienie postępowania, a jego opóźnienie w dopełnieniu czynności procesowej w terminie

związane było z faktem ustalania nowych okoliczności, które uzasadniać mają wniesienie tych nadzwyczajnych środków zaskarżenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie to jest całkowicie bezzasadne i jako takie nie mogło zostać uwzględnione.

Od razu zastrzec trzeba, że zgodnie z art. 118 § 1 k.p.k. znaczenie czynności procesowej ocenia się według jej treści. Przepis ten odnosi się również do organów procesowych. Jak już wskazano Sąd Okręgowy w zaskarżonym postanowieniu przyjął, że rozpatruje wniosek skazanego o „przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 17 listopada 2015 roku”. Zważywszy na realia sprawy, jest to oczywiste niedopatrzenie tego Sądu. Analiza okoliczności, w jakich zostało wydane to postanowienie, nie budzi wątpliwości, że rozstrzygać ono miało kwestię przywrócenia skazanemu terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego z dnia 17 listopada 2015 r. Wskazuje na to sama treść wniosku skazanego z dnia 27 listopada 2015 r., którym domagał się on przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu drugiej instancji, jak i treść uzasadnienia wydanego postanowienia z dnia 3 grudnia 2015 r. Nie bez znaczenia jest tu też okoliczność, że skazanemu doręczono z urzędu odpis wyroku, co swoim podpisem potwierdził skazany, o czym będzie jeszcze mowa.

Powracając zaś w tym miejscu do kwestii zasadności wniesionego zażalenia, zauważyć trzeba, że analiza akt sprawy dowodzi, iż M. P. nie był obecny na ogłoszeniu wyroku Sądu odwoławczego. Doręczony mu z urzędu wyrok wraz ze stosownym pouczeniem odebrał on osobiście w dniu 19 listopada 2015 r. Z treści tego pouczenia wynikało wyraźnie, że wniosek o doręczenie wyroku z uzasadnieniem należy złożyć w terminie 7 dni od daty doręczenia wyroku, a termin będzie zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostanie złożone przez osobę pozbawioną wolności w administracji odpowiedniego zakładu. Powyższe jednoznacznie świadczy o tym, że pouczenie skazanego było prawidłowe. Dopiero w dniu 27 listopada 2015 r. skazany złożył w administracji aresztu śledczego wniosek o sporządzenie i doręczenie mu wyroku Sądu drugiej instancji wraz z

uzasadnieniem. Powyższe wskazuje zatem, że nastąpiło to z uchybieniem terminowi na dokonanie tej czynności, który upłynął w dniu 26 listopada 2015 r.

Okoliczności sprawy wskazują, że Sąd Okręgowy w zaskarżonym postanowieniu z dnia 3 grudnia 2015 r. prawidłowo przyjął, iż wniosek skazanego o przywrócenie terminu nie zasługiwał na uwzględnienie. Przepis art. 126 § 1 k.p.k. wymaga bowiem wykazania przez stronę, że do uchybienia terminowi zawitemu do dokonania czynności procesowej doszło z przyczyn od niej niezależnych, a argumentacja skazanego zawarta w jego wniosku, sprowadzająca się do stwierdzenia, iż uzasadnienie wyroku jest mu potrzebne w celu właściwego sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania, nie jest w tej mierze wystarczająca. Podobnie ocenić należy argumenty wskazywane w rozpoznawanym obecnie zażaleniu. Odwoływanie się w nim do potrzeby dysponowania uzasadnieniem wyroku Sądu odwoławczego celem wniesienia nadzwyczajnych środków zaskarżenia oraz wskazywanie, że ustalanie okoliczności, na jakich miałyby być oparte te środki, spowodowało niedotrzymanie przez skazanego terminu, nie mogą przekonywać. Taka argumentacja nie spełnia wymogów wykazania przez stronę zaistnienia przyczyny od niej niezależnej w rozumieniu art. 126 § 1 k.p.k.

Reasumując, prawidłowo zatem odmówiono skazanemu przywrócenia terminu. Nie doszło bowiem w sprawie niniejszej do wykazania uchybienia zawitemu terminowi z uwagi na wystąpienie okoliczności od strony niezależnych w rozumieniu art. 126 § 1 k.p.k. Również podawane w niniejszym zażaleniu argumenty, jak już wcześniej wskazywano, oceny tej zmieniać nie mogą.

Mając na uwadze przytoczone tu okoliczności, uznać trzeba, że zaskarżone postanowienie Sądu Okręgowego o odmowie przywrócenia skazanemu terminu zostało wydane zgodnie z prawem. Dlatego też Sąd Najwyższy utrzymał je w mocy.

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak na wstępie.

[...]